

ת"פ 13336/05/15 - מדינת ישראל נגד גיא אלכסנדר ווסרדם

בית משפט השלום בראשון לציון

03 מרץ 2016

ת"פ 13336-05-15 מדינת ישראל נ' ווסרדם

ת"פ 13359-05-15

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
גיא אלכסנדר ווסרדם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן כהן

הנאשם וב"כ עו"ד צלניקר

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בעבירות של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - לפי סעיף 7 (א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "**לפקודת הסמים המסוכנים**"), ובעבירה של גידול, ייצור, הכנת סמים מסוכנים - לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים.

על-פי עובדות כתב האישום, בתאריך 30.04.2015 באחד מהחדרים בבית הנאשם, גידל 19 שתלים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 868.60 גרם. בנסיבות אלה, החזיק הנאשם לצורך גידול הסם שני אוהלים שחורים, מערכות קירור, אדניות, אדמה, שנאים, מפצלי חשמל, מנורות ומפוח.

בנוסף, החזיק הנאשם סמים מסוג קנביס בתפזורת בביתו, במשקל כולל של 124.9812 גרם.

ההסדר בין הצדדים

עמוד 1

2. הצדדים הגיעו להסכמה במסגרתה הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן.

המאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית היא להטלת מאסר בפועל, והסנגור ביקש כי שירות המבחן יבחן את שאלת ביטול הרשעת הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

3. בהתאם להסדר בין הצדדים, הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן, ואפרט להלן בתמצית את תוכנו.

לפי התסקיר, הנאשם בן 31, רווק, נעדר עבר פלילי, וטרם מעצרו התגורר בדירה שכורה בראשון לציון ועבד כמאמן ג'ודו. הנאשם היה עצור למשך מספר ימים, ושוחרר לבית הוריו בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית מלא בפיקוח, ובסמוך לכך, הוקלו תנאי השחרור והוא יצא לעבוד כמאמן ג'ודו בפיקוח, ובהמשך, יצא ממעצר הבית בפיקוח לכל מטרه.

משפחת מוצאו של הנאשם כוללת ארבע נפשות, והנאשם הינו הצעיר מבין שני אחים. הנאשם בעל השכלה של 12 שנות לימוד ולו תעודת בגרות מלאה. לדבריו שירת בצבא כספורטאי מצטיין.

הנאשם תיאר כי לצד אורח חייו והשיגים ספורטיביים הוא חש לחץ, חרדה ומצוקה, ובגין קשייו אלו פנה לפסיכיאטר לקבלת טיפול תרופתי אנטי חרדתי, אך לא התמיד בנטילת הטיפול.

בגיל 27 הנאשם פרש מעולם הספורט התחרותי, עבד בעבודות שונות, ובשנת 2012 החל לעסוק באימון ג'ודו ילדים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות על ביצוע העבירה, כשברקע מתאר את התמכרותו לסמים מסוג קנאביס, על רקע המשבר הנפשי בו היה מצוי לאחר פרישתו מעיסוק בספורט תחרותי, ונוכח חרדות וקשיים נפשיים נוספים עמם התקשה להתמודד באופן ישיר.

במסגרת הקשר עם שירות המבחן בהליך המעצר, בחודש יוני 2015, הנאשם החל טיפול ביחידה לנפגעי סמים, ומחודש יולי 2015 שולב בשיחות פרטניות, הוא מגיע ליחידה בהתמדה ומוסר בדיקות שתן שמעידות על ניקיונו מסמים.

להערכת שירות המבחן הנאשם נמצא בתחילתו של תהליך טיפולי לגמילה מסמים, מגלה מוטיבציה והבנה שזקוק לתהליך גמילה ושיקום, ומעוניין בשינוי דפוסי התמודדותו הבעייתיים.

כגורמי סיכון לעבריינות שירות המבחן לקח בחשבון את מאפייני העבירות והיקפן הרחב, כשברקע התרשם כי הנאשם פיתח התמכרות לסמים מסוג קנאביס, בין השאר, על רקע קווי אישיותו. למרות שהנאשם מצוי בתהליך טיפולי, הוא מתקשה לזהות את האלמנטים העברייניים בהתנהגותו, מפחית מחומרת מעשיו ומצמצם היקף התמכרותו לסמים והשלכותיה.

כגורמי סיכוי לשיקום שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים יציב ומתפקד, בעל יכולת התמדה ועמידה

במחויבותיו, מגלה מוטיבציה לטיפול, מוסר בדיקות שתי שמעידות על ניקיון מסמים, ופנה שוב לבדיקה פסיכיאטרית לבחינת צורך בקבלת טיפול ובתרופות. הנאשם נעדר עבר פלילי, לוקח אחריות על ביצוע העבירות, מחזיק במערכת ערכים נורמטיבית, והערכה היא כי מעורבותו בעבירות הסמים הינה על רקע התמכרות ולא על רקע דפוסי עבריינות. לנאשם משפחה תומכת היכולה לסייע לו להתמיד בטיפול ובשיקום. על כן, שירות המבחן מעריך כי אם הנאשם יתמיד בטיפול, סיכויי השיקום שלו הם חיוביים.

שירות המבחן ציין כי להתרשמותו, ההליכים המשפטיים מהווים עבור הנאשם גורם מרתיע ומדרבן לשינוי מצבו ולשיתוף פעולה בטיפול.

שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, עונש של"צ בהיקף של 250 שעות והטלת מאסר על תנאי.

לגבי ביטול ההרשעה, הנאשם מסר לשירות המבחן כי בעתיד הוא שואף לעבוד כמאמן נבחרת ישראל בג'ודו והרשעה תחסום אותו בפני אפשרות זו. לאור היקף העבירות, כשברקע פיתח הנאשם התמכרות לסמים, שירות המבחן לא המליץ על ביטול ההרשעה, וציין כי התרשם שהרשעה והטלת מאסר על תנאי יהוו גורם מרתיע ומציב גבול מפני הישנות העבירות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה התייחסה לנסיבות ביצוע העבירות ולערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען.

ב"כ המאשימה טענה כי על אף שהתסקיר שהתקבל בעניינו של הנאשם הוא תסקיר חיובי בעיקרו, עולה כי אף שהנאשם נמצא מזה מספר חודשים בטיפול, הוא מפחית ומצמצם מחומרת מעשיו והיקף התמכרות.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר, והפנתה לפסיקה, וכן טענה כי המחוקק קבע ענישה מחמירה, ועל כן, אין הלימה בין המלצת שירות המבחן לבין העונש ההולם והראוי, כשעל בית המשפט לשים לנגד עיניו מעבר לאינטרס האישי של הנאשם, גם את אלמנט ההרתעה והשמירה על בטחון הציבור.

לאור זאת, עתרה ב"כ המאשימה להטלת מאסר בפועל באמצע המתחם שהוצג, עונש מאסר על תנאי, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי וקנס.

5. ב"כ הנאשם טען כי המחוקק מעניק חשיבות רבה לשיקולי שיקום של נאשמים, ועקרון ההלימה משמעותו כי העונש יהלום את המעשה בנסיבותיו, ויקיף את נסיבות המעשה והן את נסיבותיו של העושה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות, ב"כ הנאשם טען כי הסם שימש אך ורק לשימוש האישי של הנאשם, הגידול נעשה באופן דיסקרטי בבית מאחר שהנאשם לא רצה לרכוש אותו מעבריינים, ואין כל אינדיקציה לפיה הנאשם העביר סם לאדם אחר.

ב"כ הנאשם טען עוד כי 12 שתילים מתוך 19 שתילים היו זעירים, משקל השתילים הוא משקל כל חלקי הצמח, וכי

הציוד שנתפס היה ציוד בסיסי, על פי הוראות שהוציא הנאשם מהאינטרנט.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ הנאשם טען כי כבר בעת החיפוש בביתו, הנאשם מסר לשוטרים את השקית עם סם הקנבוס, פתח את החדר, הראה להם את האוהל, ושיתף פעולה למן הרגע הראשון. בהמשך, בתחנת המשטרה, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה.

ב"כ הנאשם טען כי יש לקחת בחשבון את ימי המעצר בהם שהה הנאשם, ואת התנאים המגבילים שנמשכו מספר חודשים לא מועט. כמו כן, הנאשם ללא עבר פלילי מכל סוג שהוא. משפחתו הגרעינית היא משפחה נורמטיבית, ולקחה לתשומת לבה את מעשיו ומתייחסת אליהם בחומרה רבה, כפי שעלה מדברי אביו שהעיד במהלך הראיות לעונש.

הנאשם סיים תיכון, בעל תעודת בגרות, הוא ספורטאי מצטיין בענף הג'ודו, מילדותו, כבר בגיל 13 הוכתר כאלוף ישראל, מאז צבר תארים והישגים רבים בתחום זה בארץ ובעולם, וכיום הוא עובד כמאמן, חזר להתחרות, ומשמש כקפטן קבוצת הג'ודו בבת-ים, והגיש תעודות ומכתבי המלצה.

ב"כ הנאשם טען כי חייו של הנאשם נעים בין קיצוניות אחת לשנייה, מגיל צעיר עסק בג'ודו וקצר הישגים ברמה הבינלאומית, ואז הנאשם החליט לפרוש, החל להתדרדר, והתהליך לוה בהרבה לחץ וחרדה. הנאשם היה בטיפול פרטי נפשי בניסיון להתמודד עם השינוי הקיצוני בחייו, ובאותה עת הוא השתמש בסמים וגידל סמים.

ב"כ הנאשם טען כי למרבה השמחה, הנאשם לא הוסיף להתדרדר, והחליט לשנות את דרכו ולטפס כלפי מעלה, והראיה לכך היא נטילת האחריות למעשיו, השילוב בטיפול מוצלח ביחידה לנפגעי סמים ומסירת בדיקות שתן נקיות משרידי סם.

לטענת ב"כ הנאשם, צפוי לנאשם עוד המשך טיפול ארוך במסגרת צו מבחן למשך שנה, והנאשם מעוניין בכך, שכן הטיפול מסייע לו ונותן לו כלים להתמודדות כאדם בוגר.

ב"כ הנאשם הדגיש כי שירות המבחן לא זיהה שיש לנאשם קווי אישיות עברייניים, הוא מתפקד, מנהל אורח חיים יציב, מגלה יכולת התמדה ועמידה בהתחייבויות, הוא אדם בעל כוחות ומערכת ערכים נורמטיבית, וסיכויי שיקומו חיוביים.

ב"כ הנאשם ציין כי לפי התסקיר, שירות המבחן שם את כובד המשקל על ההרשעה, שהיא להערכתו מאוד משמעותית לשם הצבת גבול לנאשם, אך הרשעה זו משמעותית גם עבור הנאשם שכן גורמת לו נזק מהותי וחוסמת אותו מלעבוד במשרד החינוך ולתפקד בכל תפקיד במסגרת נבחרת ישראל כפי שהוא היה רוצה.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש לו עותרת המאשימה הוא גדול ורחב מידי, ומתאים לכמות גדולה של שתילים, ומשקל של למעלה מ-5 ק"ג, והפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה לא התייחסה למקרה בו הייתה כמות קטנה יחסית של שתילים ובמשקל של מספר מאות גרמים.

ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט ישקול את ביטול ההרשעה, וטען כי העבירות אינן מונעות זאת מבית המשפט במקרה המתאים שלא להרשיע את הנאשם והפנה לפסיקה.

ב"כ המאשימה טען כי ככל שבית המשפט יקבע כי לא ניתן לסיים את ההליך ללא הרשעה, טען ב"כ הנאשם כי מתחם

העונש ההולם נע בין שירות לתועלת הציבור ומאסר על תנאי ברף הנמוך לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, הפנה לפסיקה, וטען כי בעניינו של הנאשם יש לסטות מהמתחם לקולא מטעמי שיקום, ולהסתפק בהרשעה, מאסר על תנאי ושל"צ, שכן, אין הבדל בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין שירות לתועלת הציבור כשמטרת שניהם הוא עונש חינוכי ותרומה לחברה, בעוד שמבחינת הנאשם ההבדל הוא עצום, מאחר שעונש של שירות לתועלת הציבור יאפשר לו להמשיך את עיסוקו בענף הגידול.

עוד טען ב"כ הנאשם כי יש להימנע מפסילת רישיונו של הנאשם לאור העובדה שאינו משתמש בסמים.

הנאשם הוסיף כי הוא חש שהוא מצליח לצאת מהמקום הנמוך בו היה, לטפס כלפי מעלה ולקחת אחריות על חייו בעזרת הטיפול שהוא מקבל והעיסוק בגידול.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", קבע את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה. בהתאם לעקרון זה, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

הנאשם הורשע בשתי עבירות על פקודת הסמים המסוכנים - הן עבירה של גידול סמים והן עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ולכן, אבחן האם יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחת מן העבירות באופן נפרד או מתחם עונש לאירוע כולו, כלומר, לשתי העבירות גם יחד.

לפי עובדות כתב האישום, החזקת הסמים הייתה בכמות שאינה לצריכה עצמית, שכן מדובר בכמות שהיא כמעט פי שמונה מהכמות הקבועה בפקודת הסמים המסוכנים כמקימה חזקה לצריכה עצמית.

כמו כן, הסם אותו גידל הנאשם והסם אותו החזיק שלא לצריכה עצמית הינו סם מאותו סוג, סם מסוג קנאבוס, ולפיכך, מדובר למעשה באירוע אחד בו מגולמות שתי העבירות. גם ב"כ הנאשמים בטיעוניהם טענו למתחם עונש הולם אחד בהתייחס למעשיו של הנאשם. לאור האמור, ובהתאם למתווה שהציגו הצדדים בטיעוניהם, אקבע מתחם עונש הולם כולל לשתי העבירות גם יחד.

גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים: השלב הראשון, קביעת מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצועו, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומידת אשמו של הנאשם; השלב השני, בדיקה האם ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא בשל שיקולי שיקום, או לחומר בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור; והשלב השלישי, קביעת העונש המתאים שיושת על הנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעתו ובהתחשב בצורך בהרתעת הרבים, בנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה, וכמו גם נסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות.

ככלל, הערך החברתי עליו נועדה פקודת הסמים המסוכנים להגן בהוראותיה השונות הוא בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים.

בית המשפט העליון הדגיש פעמים רבות בפסיקותיו את חומרת עבירות הסמים, הנזקים שנגרמים לחברה כתוצאה מהן, וכינה את הצורך להילחם בנגע הסמים "מלחמת חורמה" -

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.

...

למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי".
ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה (4.7.12).

על חומרת העבירות של גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית בהן הורשע הנאשם ניתן ללמוד מהעונש המקסימאלי שהמחוקק קבע בצד כל אחת מעבירות אלו - 20 שנות מאסר.

עבירת גידול הסם נכללת בסעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, יחד עם עבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים, כשהרציונל העומד מאחורי העבירה הוא מניעת הכנסת סם חדש ונוסף למעגל הסמים. המחוקק לא ערך הבחנה בין גידול סם לצריכה עצמית וגידול סם שלא לצריכה עצמית, בניגוד להבחנה שערך בין החזקה/שימוש בסם לצריכה עצמית לבין החזקה/שימוש בסם שלא לצריכה עצמית.

על בית-המשפט מוטלת החובה להחמיר בענישת מגדלי הסם, כדי לצקת תוכן לתכלית החקיקה, לגמול למגדלי הסם על מעשיהם, ולהרתיע הן את הנאשמים והן את הרבים העלולים לפעול כמותם.

נפסק לא אחת כי תופעת גידול סם במעבדות ביתיות הפכה להיות נפוצה ושכיחה ביותר, בגדר "מכת מדינה", וזאת לאור קלות הביצוע, הביטחון היחסי באי חשיפת העבירה המתבצעת בתחומי הבית, ולנוכח הפוטנציאל הגלום בה, עד שאין מנוס אלא להילחם בה בחומרה (ראה לדוגמה לעניין זה - ע"פ (מחוז-ת"א) 42358-10-14 גיא נ' מדינת ישראל (23.11.15) ו-עפ"ג (מחוז-ת"א) 17796-10-14 מדינת ישראל נ' דדון (9.2.15)).

על-פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בכתב האישום, לביצוען קדם תכנון, שכן הנאשם השקיע זמן, כסף

ומאמץ להשבחת הגידול, באמצעות תאורה, מערכות קירור, אוהלים, מפוח ועוד עזרים מיוחדים, כפי שעולה מעובדות כתב האישום ומהתמונות שהוגשו.

לעניין פוטנציאל הנזק הטמון בעבירות, המדובר בסם מסוג קנאבוס, שנהוג לכנותו סם "קל", אך נקבע בפסיקה כי אין להקל ראש בעבירות הנוגעות לסמים המוגדרים כ"קלים", וכי המאבק בנגע הסמים צריך להיות מכוון גם נגד השימוש בסמים קלים ובפגיעתם של אלה ביחידים ובחוסנה של החברה כולה (ע"פ 2000/06 **מדינת ישראל נ' ויצמן ואח'** (20.7.06)).

19 שתילים גודלו במעבדה, 12 מהם שתילים צעירים, ו-7 שתילים בוגרים יותר שגדלו לגודל משמעותי, כשסה"כ משקלם הגיע ל-868.60 גרם (אף שאני ערה להבדל בין משקל נטו לברוטו). זאת ועוד, הנאשם כאמור הצליח "לקצור את הפירות" מחלק מהשתילים, בכמות שאינה לצריכה עצמית.

אינני סבורה כי יש ללמוד רק ממספר השתילים או רק ממשקל הסם המצוין בכתב האישום על חומרת האירוע, שכן, אילו המעבדה הייתה נתפסת במועד מאוחר יותר מהמועד בו נתפסה, היה משקל השתילים עולה.

ניתן למצוא בפסיקה מקרים בהם נתפסו מעבדות ובהן שתילים רבים שטרם התפתחו ולכן משקלם היה נמוך, וכן מקרים בהם נתפסו מעבדות עם מספר מועט של שתילים בוגרים שמשקלם היה גבוה. לכן, ובהתאם לפסיקה, יש לקבוע את מתחם העונש על בסיס כלל הנסיבות, לרבות כמות השתילים ומשקל הסם, סוג הסם והיקף פעולות ההכנה (ראה לעניין זה רע"פ 4512/15 **הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.15)).

לאור מכלול הנסיבות שפורטו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן הינה משמעותית.

לעניין מדיניות הענישה, כל אחד מהצדדים הציג לבית המשפט פסיקה התומכת בעתירתו לעונש, כפי שאפרט להלן.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה כדלקמן:

רע"פ 4512/15 **הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.15) - הנאשם הקים במרתף הבית מעבדה לייצור סם מסוג קנאבוס, נמצאו 378 שתילים במשקל כולל של 283.34 גרם. בית משפט השלום קבע מתחם עונש שנע בין מאסר על תנאי ושל"צ לבין 24 חודשי מאסר בפועל, ודן את הנאשם ל-10 חודשי מאסר, מאסרים על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי הקל במידת מה בעונשו של הנאשם לאור הליך טיפולי ונסיבותיו האישיות, העמיד את העונש על 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל ושאר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם וקבע כי אינטרס השיקום אינו יכול להצדיק הקלה נוספת בעונש מעבר לזו שקבע בית המשפט המחוזי.

רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.15) - הנאשם גידל בביתו 9 שתילים מסוג קנאבוס, במשקל כולל של 4,380 גרם נטו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס ופסילה על תנאי. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, תוך שציין כי מתחם העונש שנקבע על ידי בית משפט השלום, בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, הוא ראוי והולם את הנסיבות.

עפ"ג (מחוזי-ת"א) 17796-10-14 **מדינת ישראל נ' דדון** (9.2.15) - לפי כתב האישום הראשון הנאשם סחר בסם מסוג קוקאין בשתי הזדמנויות, ולפי כתב האישום השני, גידל במעבדה סמים מסוג קנאבוס במשקל כולל של 25 ק"ג. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש לגבי עבירת גידול הסם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והעמיד את עונשו של הנאשם בגין עבירה זו בלבד על 14 חודשים, שירוצו במצטבר לעונש המאסר שהוטל בגין כתב האישום הראשון.

המאשימה הגישה ערעור על גזר הדין, ובמסגרת פסק הדין קבע בית המשפט המחוזי לגבי עבירת הגידול כי לאור העובדה שדובר במעבדה משוכללת ולאור הכמות העצומה של הסם, המתחם צריך לנוע בין 18 ל-33 קילו, והעמיד את עונשו על 20 חודשי מאסר בגין אישום זה, תקופה שתצטרף למאסר שעליו לרצות בגין כתב האישום הראשון.

עפ"ג (מחוזי-ת"א) 12819-11-15 **מדינת ישראל נ' בן ארצי** (16.12.15) - הנאשם הקים מעבדה משוכללת לגידול סמים, נתפסו 9 שתילים מסוג קנאבוס במשקל 2050 גרם נטו, וכן נתפסו סמים בדירה בכמות שאינה לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש נע בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, וכי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, והשית עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן וקנס.

בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם צריך לעמוד על תקופה שתחילתה במאסר שיינשא מאחורי סורג ובריאח ולא במאסר בעבודות שירות, וגם אם יצא מהנחה כי מתחם הענישה הוא כפי שקבע בית משפט השלום, לא היה מקום למקם את הנאשם בתחתיתו, והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ (מחוזי-ים) 1987-04-10 **מדינת ישראל נ' אלוני** (28.6.10) - הנאשם הורשע בגין גידול סם של כ-2700 שתילים מסוג קנאבוס במשקל 13.5 ק"ג בחממה השייכת להוריו. הנאשם נדון בבית משפט השלום לעונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי וצו מבחן. בית המשפט המחוזי החמיר בעונש המאסר והעמידו על 9 חודשים, בצינו את הכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם נאשם עת מוגש ערעור על ידי המדינה.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה כדלקמן:

רע"פ 5177/14 **זוארץ נ' מדינת ישראל** (31.12.14) - הנאשם גידל סם בכמות של 257 שתילי קנאבוס במשקל כולל של 9.4 ק"ג ו-669.65 גרם נטו וזאת בצוותא חדא עם שניים אחרים. בית-משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר, מאסרים על תנאי וקנס.

בית-המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על 6.5 חודשי מאסר, בכך שהפחית את ימי המעצר בהם שהה

הנאשם, וכן הפחית בגובה הקנס שהוטל עליו.

בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם, וקבע כי "מדובר בענישה ההולמת את חומרת מעשיו של המבקש, והיא אף עומדת ברף התחתון של הענישה הנוהגת במקרים דומים". כמו כן, בית-המשפט העליון התייחס לנסיבות האישיות ולתהליך הטיפול וקבע כי אין בו להקל בעונש מעבר להקלות שניתנו לו בערכאות הקודמות - "בנוסף, לא מצאתי כי הנסיבות האישיות עליהן הצביע המבקש בבקשתו, ובכלל זאת השתלבותו הטובה בתהליך הטיפול, מצדיקות התערבות במידת עונשו. זאת בעיקר, כאשר הערכאות הקודמות התייחסו במפורש לשיקולים אלו, על-מנת שלא למצות עם המבקש את מלוא חומרת הדין".

ת"פ (שלום-ראשל"צ) 19256-02-13 **מדינת ישראל נ' מרציאנו ואח'** (29.4.15) - הנאשמים פנו למכרה מחו"ל ששלחה להם זרעי קנאבוס תמורת 50 יורו, הם הנביטו אותם, וגידלו 2 שיחים בעזרת ציוד, במשקל כולל של 2.684 ק"ג נטו. באותו מקרה, הנאשמים עמדו לדין בעבירה של גידול סם ועל פי הסדר בין הצדדים, המאשימה הגבילה את עתירה לעונש ל-4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. הנאשמים עמדו לדין לראשונה ותסקירי שירות המבחן היו חיוביים, ולגבי אחד מהם הומלץ על אי הרשעה. נגזרו על כל אחד מהנאשמים חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים על תנאי, קנס ופסילת רישיון על תנאי.

ת"פ (שלום-ת"א) 25152-09-13 **מדינת ישראל נ' שוסיוב** (26.5.15) - הנאשם גידל שני צמחים וכן החזיק בסם מסוג קנאבוס במשקל כולל של 1,820 ג' לצריכה עצמית שלו ולצריכתו של אביו.

אביו של הנאשם היה חולה במחלה קשה וקיבל היה אישור רפואי לצריכת קנאבוס (במועד גזר הדין האב נפטר). התביעה הגבילה את עתירתה לעונש ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בית המשפט הדגיש כי מדובר בנסיבות מיוחדות בהן הנאשם גידל את הסמים והחזיק בהם רק נוכח מחלתו הקשה של אביו, וזה היה הנימוק לגזירת עונשו לקולא - מאסר על תנאי, של"צ ופסילת רישיון על תנאי.

ת"פ (שלום-חדרה) 14209-09-14 **מדינת ישראל נ' רבינוביץ'** (30.6.15) - הנאשם גידל 19 שתילים מסוג קנאבוס במשקל כולל של 5.77 ק"ג, והחזיק בסם במשקל 5.75 גרם לצריכה עצמית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין 6 חודשים בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט החליט לסטות מהמתחם מטעמי שיקום תוך התייחסות לעובדה שהנאשם היה צעיר בן 19.5, הנכלל לאור גילו בקבוצה המכונה בפסיקה "בגירים-צעירים", אשר יש לתת לה התייחסות מיוחדת במיוחד בנושא הליכי שיקום, וגזר עליו מאסר על תנאי, התחייבות, צו מבחן ושל"צ.

ת"פ (שלום-פ"ת) **מדינת ישראל נ' מרדכי** (24.3.13) - הנאשם גידל 210 שתילים במשקל כולל של 902 גרם נטו, וכן נתפס אצלו סם מסוג חשיש בתפזורת במשקל שאינו ידוע, 17 גרם חשיש ושלוש שקיות ובהן זרעי קנאבוס.

הנאשם השתמש בסמים לנוכח מצבו הרפואי וכדרך להתמודד עם כאביו. נוכח שימוש פעיל בסם הממונה על עבודות השירות לא איפשר את השמתו לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס ופסילת רישיון על תנאי.

ת"פ (שלום פ"ת) 11069-06-12 **מדינת ישראל נ' הררי** (12.5.13) - הנאשם גידל 278 שתילים במשקל כולל של 850 גרם נטו. במסגרת הסדר טיעון, המאשימה הגבילה עתירתה לעונש ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וההגנה עתרה ל-3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון וקבע את עונשו של הנאשם במסגרת הטווח שהציגו הצדדים ל-5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, קנס, ופסילה על תנאי.

לאור כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבותיהן נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל, וכן ענישה הרתעתית הכוללת מאסר על תנאי, קנס, ופסילת רישיון.

7. למרות הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם כפי שפורטה לעיל, ולמרות המלצת שירות המבחן שלא המליץ על ביטול ההרשעה, עדיין עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט ישקול ביטול ההרשעה, ולפיכך, אתיחס לעתירתו זו -

ב"כ נאשם טען כי הרשעה תגרום לנאשם נזק מהותי שכן תחסום אותו מלעבוד במשרד החינוך ולקבל תפקיד בנבחרת ישראל.

ראשית, כפי שאוזכר קודם לכן, כי שירות המבחן התבקש להתייחס לנושא ביטול ההרשעה, ולא רק שלא המליץ כך, אלא אף המליץ שלא לבטל את הרשעתו של הנאשם. שירות המבחן נימק זאת בכך שלאור היקף העבירות וההתמכרות של הנאשם לסמים, הוא התרשם כי הרשעת הנאשם בדן והטלת מאסר על תנאי יהוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבול מפני הישנות העבירה.

שנית, הכלל הידוע הוא כי מי שנמצא אשם בביצוע עבירה, יורשע - ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' ויקטור שמש**, פ"ד נ (3) 682, 683 (1996).

האפשרות הנתונה לבית המשפט להימנע מהרשעת נאשם שביצע עבירה, מעוגנת בסעיף 71א(ב) לחוק העונשין, והיא מהווה חריג לכלל ההרשעה. תוצאה של הימנעות מהרשעה שמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן בלבד.

בפסיקה נקבעו שני תנאים מצטברים על מנת להימנע מהרשעה, האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, והשני, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337 (1997) (להלן: "**הלכת כתב**")).

על ההגנה מוטל הנטל לשכנע את בית-המשפט כי בנסיבות המקרה יש לחרוג מן הכלל ולהעדיף את השיקול האישי של הנאשם לביטול הרשעתו, על-פני שיקולים נוגדים שבאינטרס הציבורי התומכים בהותרת ההרשעה על כנה, לרבות: חומרת העבירה, נסיבות ביצועה, הנזק שנגרם כתוצאה ממנה, עקרון ההלימה והוקעת העבירה, הרתעת הרבים, מדיניות אכיפה שוויונית בין כלל הנאשמים, אם הנזק שייגרם לנאשם כתוצאה מהרשעה קיצוני ביחס לאינטרס הציבורי,

ניתן יהיה להימנע מהרשעתו.

בנוגע לתנאי הראשון של סוג העבירות ונסיבות ביצוען, המדובר בעבירות שהינן מן החמורות שבפקודת הסמים המסוכנים. נסיבות ביצוע העבירות הינן כפי שפורטו לעיל, מעשים מתמשכים, שיטתיים ומתוכננים, בכמויות לא מבוטלות, שהנזק הפוטנציאלי מהן גבוה.

במקרה דנן, אינני סבורה כי קיים חוסר הלימה בין חומרת העבירות לבין התוצאה העונשית הכוללת הרשעה, ולו רק מטעם זה יש לדחות את העתירה לביטול ההרשעה.

בנוגע לתנאי השני, שעניינו פגיעה חמורה בשיקומו או בתעסוקתו של הנאשם - לא הובאה בפני בית המשפט ראיה לכך שלהרשעה תהיינה השלכה קונקרטיית על עתידו התעסוקתי-ספורטיבי של הנאשם, לא הובאה כל ראיה כי הנאשם עובד כיום במשרד החינוך או בנבחרת ישראל וכי יפוט ממוקם עבודתו אם יורשע, ואף לא הובאה ראיה על הצעה קונקרטיית להעסיקו באחד ממקומות אלו.

התעודות והמכתבים שהוצגו כוללים תעודות על השתתפותו של הנאשם בתחרויות לפני למעלה מעשור (בשנים 2000-2002), כמו כן, מהמכתבים עולה כי הנאשם היה עד לפני חמש שנים חבר בנבחרת ישראל, כיום רשום ומתאמן באגודת הג'ודו מיטב "בתיים", ועובד בהדרכת ג'ודו לילדים מטעם אגודת ספורט "עצמה ג'ודוקאן האתלט ראשל"צ" בשעות אחר הצהריים.

אתיחס בקצרה לפסיקה שהציג ב"כ הנאשם, במסגרתה בתי המשפט הורו על ביטול הרשעה, אסביר במה מתייחדים מקרים אלו מהמקרה דנן -

עפ"ג (מחוז-חיפה) **מדינת ישראל נ' עידן דוד** (17.12.15) - הנאשם ואדם נוסף גידלו בצוותא 21 שתילי קנאבוס במשקל נטו של 3.6 ק"ג בתוך מעבדה. בית משפט השלום לא הרשיע את הנאשם, לאחר ששוכנע שהרשעתו תוביל לפיטוריו באופן וודאי מעבודתו בנמל חיפה, והסיכוי להחזרתו לעבודה אם לא יורשע אינו תיאורטי אלא ממשי. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור שהגישה המדינה לאחר שקיבל את העמדה לפיה הרשעת הנאשם תסכל את האפשרות שלו לחזור למקום עבודתו, המשמש לו מקור פרנסה ומשענת חשובה להמשך הליך השיקום הכולל אותו עבר הנאשם.

עפ"ג (מחוז-מרכז) 53504-01-11 **אדם אלון נ' מדינת ישראל** (22.5.11) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לאחר שנמצא מחזיק ביחד עם אחר, סם מסוג קנאבוס במשקל 8,220 גרם נטו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס, תוך שדחה את המלצת שירות המבחן שלא להרשיעו.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם, לאחר שקבע כי המקרה והנאשם נופלים בגדר אותם מקרים חריגים

המצדיקים אי הרשעה -

נסיבות המקרה - הנאשם גר בשכנות לאדם המוכר למשטרה, בשם חן, שהוא היה זה שגידל את הסם. הנאשם נהג לסייע לחן לתקן את מחשביו, וביום האירוע חן ביקש ממנו לסייע לו לתקן את מחשבו. באותו מעמד חן ביקש מהנאשם לקחת שמיכה ולהטמין את הסם במקום מסתור, לאחר שנודע לו כי המשטרה מתכננת לערוך חיפוש, הנאשם נעתר לבקשה זו, בשל פחדו מחן. עובדות אלו היוו משקל נגד לכמות הגדולה שהוחזקה על-ידי הנאשם.

נסיבות אישיות - מדובר בעבירה יחידה שעבר הנאשם בתקופה משברית שחוזה עקב פציעתו. כתוצאה מהרשעה היה צפוי כי כל מאמציו של הנאשם להשתתף באולימפיית לונדון ירדו לטמיון, ולכן נקבע כי ההרשעה תביא לפגיעה חמורה ובלתי מידיית בסיכויי השיקום בהיותה פוגעת בעתידו המקצועי בתחום הספורטיבי, ועלולה לגרום לו למשבר ולפגיעה קשה בסיכויי שיקומו ולהחזירו לשימוש בסמים. בית המשפט הדגיש כי אין במקרה חריג זה לשמש תקדים למקרים אחרים.

ת"פ (שלום-ת"א) 9050-04-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.7.15) - נגד הנאשם הוגש כתב אישום בארבע עבירות סחר בסם. בית המשפט ביטל את הרשעת הנאשם, לאור הנסיבות בהן הנאשם מכר את הסם על רקע חברי, למימון צריכתו העצמית. החברים או מי מהם היו מבצעים את הרכישה הכללית ומחלקים ביניהם, והנאשם לקח עמלה מסוימת לכיסו שמימנה את צריכתו העצמית. בני החבורה האחרים לא הועמדו לדין. באותה תקופה הנאשם חווה משבר על רקע גירושין קשים ומכוערים ועל רקע זה צרך סמים. בית המשפט קבע כי הרשעה תגרום לנאשם פגיעה קונקרטית, לנזק "עצום" ו"מרחבי" הן במישור התעסוקתי והן במישור המשפחתי - ההרשעה עלולה להביא לנטילת תעודת העיתונאי בה הנאשם מחזיק מזה 20 שנה, וכן עלולה לסיים את הקריירה שלו כראש מגמה וכמרצה במכללה. כמו כן, לנאשם בת המתגוררת בארצות הברית, וקיים סיכון כי הוא לא יורשה לבקר אותה.

ת"פ (שלום-פ"ת) 15735-12-10 **מדינת ישראל נ' אסביאן** (18.10.12) - הנאשם הורשע בהחזקת סם לצריכה עצמית במשקל 2.5 גרם ו-2.1 גרם, גידול שני שתילים של קאנבוס, וסחר בסם במכירה אחת של חשיש במשקל 14.4 גרם. בית המשפט החליט לבטל את ההרשעה, ולאמץ את המלצת שירות המבחן, לאור העובדה שהעבירות של החזקה לצריכה עצמית וגידול הסם היו ברף הנמוך מבחינת סוג הסם וכמותו, ועבירת הסחר הייתה חד פעמית ובכמות זעירה. הנאשם נרתם להליך השיקומי והרשעה תמנע ממנו להגשים את שאיפותיו להיות וטרינר.

ת"פ (שלום-ת"א) 3312/07 **מדינת ישראל נ' בנבנישתי** (2.11.08) - הנאשם גידל 7 שתילי מריחואנה לצריכה עצמית, הנאשם היה בן 23 בעת שנגזר דינו ובן 22 בעת ביצוע העבירה, ולאור מכלול הנסיבות, בית המשפט החליט להימנע מהרשעתו.

במשקל המצטבר של השיקולים, ובאיזון הראוי ביניהם, לא מצאתי כל אפשרות במקרה הנדון להורות על ביטול ההרשעה, ולא שוכנעתי כלל ועיקר כי הנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, על מגוון היבטיהן, גוברות במשקלן ומטות את הכף על פני האינטרס הציבורי בהרשעתו.

אין מדובר במקרה יוצא דופן לקולא מבחינת נסיבות האירוע - מספר השתילים או כמות הסם או נסיבות ההחזקה, אין

מדובר בכישלון חד פעמי של הנאשם, אלא בהתנהגות שנעצרה רק עם פשיטת המשטרה, אין מדובר בנאשם בעל נסיבות אישיות חריגות, לא הוכח כי הרשעה תפגע באופן קונקרטי בעתידו כספורטאי או בתעסוקתו פגיעה חמורה ובלתי מידתית, ואין הצדקה להתעלם מהמלצת שירות המבחן להרשעת הנאשם בדיון לצורכי הרתעה.

8. תסקיר שירות המבחן הוא תסקיר חיובי, המצביע על הליך שיקומי בו מצוי הנאשם, על שינוי שהשכיל הנאשם לעשות באורחות חייו, ניקיונו מסמים, העדר עבר פלילי ומשפחה נורמטיבית ותומכת, וכל יתר הנסיבות שפורטו ולא אחזור ואפרטן שוב, אינן מצדיקות הימנעות מהטלת עונש ממשי בדמות מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, תוך חריגה משמעותית ממתחם העונש ההולם אלא מצדיקים קביעת עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם, תוך קיזוז ימי מעצרו.

אני סבורה כי הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות, לא יפגע ביכולתו של הנאשם להמשיך בהליך הטיפול ויהלום את חומרת מעשיו, ואת העובדה שהוא מפחית מחומרתם. בנוסף, לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, שהם מספר ימים במעצר ולאחר מכן במעצר בית ובתנאים מגבילים משמעותיים.

לגבי עתירת המאשימה לפסילת הרישיון בפועל - פסילת הרישיון בעבירות סמים משרתת מספר מטרות עונשיות, ביניהן, מטרה מניעתית - רע"פ 5343/05 **רווח נ' מדינת ישראל** (27.9.05). מאחר שהנאשם הפסיק את השימוש בסם, אמנע באופן חריג מפסילת הרישיון בפועל ואסתפק בהטלת פסילה על תנאי משמעותית ומרתיעה.

אשר לקנס - יש לגזור על הנאשם קנס הנמצא במתחם העונש ההולם ואשר תואם את מצבם הכלכלי.

לסיים

9. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, ובקיזוז ימי מעצרו מיום 30/4/2015 ועד ליום 3/5/2015, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס ירוצה המאסר בדרך של עבודות שירות, החל מיום 4/5/2016 ב"פתחון לב", ברח' לישנסקי 9 ראשון-לציון, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יעסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם כי עליו למסור בדיקות שתן לאיתור סמים ככל שידרש על-ידי הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ואם תתגלה מעורבות פעילה, בין בגילוי סם בבדיקת שתן ובין בניסיון זיוף דגימת שתן, יהיה הדבר הפרה של תנאי עבודות השירות.

כמו כן, הובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב ביום 4/5/2016 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס בסך של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1/4/2015 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלתר.

ה. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 12 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ו. ניתן צו כללי למוצגים.

הנאשם יפנה למזכירות בית-המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ"ג אדר א' תשע"ו, 03/03/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת